

Egyiptomi miniszter látogatásai

A KISZ Központi Bizottságának vendégeként hazánkban tartózkodó Sefy El-Din Aboul Ezz-t, az EAK ifjúságügyi miniszterét fogadta Komocsin Zoltán, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a KB titkára és dr. Horváth István a KISZ KB első titkára.

A miniszter meglátogatta a Somogy megyei lengyel-tóti ifjúsági építőtábor lakóit, Fejér megyében pedig a polgárdi tsz-ben a fiatal mezőgazdasági dolgozók életével, munkájával ismerkedett. (MTI)

Átadták az új felüljárót

Tegnapról Budapesten, a külső Soroksári úton jelentősen megjavult, s biztonságosabbá vált a közlekedés. Délelőtt 10 órakor átadták a Dózsa György út és Nagy Sándor utcánál a HEV-vágányok fölött épített közúti felüljáró hidat. Bartos István, a Fővárosi Tanács végrehajtó bizottságának elnökhelyettese vágta el az útelszálakat, majd Novoszáró József, a Közmű és Mélyépítési Főigazgatóság helyettes vezetője adta át a rendeltetésének az új felüljárót. (MTI)

Emlékezés a magyar katolikus papi békemozgalom megalakulásának 20. évfordulója alkalmából

A magyar katolikus papi békemozgalom megalakulásának 20. évfordulója alkalmából kedden Budapesten az Újvárosi ház dísztermében ünnepi emlékülést tartottak. Az elnökségben foglalt helyet Prantner József államtitkár, az Állami Egyházügyi Hivatal elnöke, Bencsik István, a Hazafias Népfront Országos Tanácsának főtájkára, dr. Breznanóczy Pál egri érsek, Horváth Richárd, a Katolikus Szó főszerkesztője, Mag Béla apát, az Opus Pacis intéző bizottságának ügyvezető igazgatója. Megjelent az ünnepségen Sebestyén Nándorné, az Országos Békatanács titkára, Miklós Imre, az Állami Egyházügyi Hivatal első elnökhelyettese, a magyarországi egyházak képviselőiben dr. Káldy Zoltán evangélikus püspök, dr. Bakos Lajos református püspök, dr. Berki Feriz, a magyarországi görög-katolikus egyház adminisztratívájának vezetője, Palotai Sándor, a magyarországi szabadegyházak tanácsának elnöke, dr. Seifert Géza, a magyar izraeliták országos képviselőinek elnöke. Ott voltak a katolikus papi békemozgalom kibontakozásának évfordulója alkalmából Magyarországra érkezett külföldi egyházi személyiségek.

Az emlékülést dr. Ijjas József kalocsai érsek, a katolikus püspöki kar elnöke, a katolikus papi békemozgalom elnöke nyitotta meg, majd dr. Berezsnóczy Miklós, a

Országos postás tapasztalatcsere Szegeden

A Közlekedéstudományi Egyesület postai és távközlési tagozata idén Szegeden rendezte meg a *negyedik országos postás tapasztalatcsere*t. A kétnapos találkozó tegnap, kedden nyílt meg a tudományegyetem Ady téri épületében Fodor Istvánnak, a Szegedi Postaigazgatóság vezetőjének bevezetőjével. A megnyitó előadást Horn Dezső, a közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettese, a posta vezérigazgatója, az egyesület postai és távközlési tagozatának elnöke tartotta. Az előadás a posta tizenöt éves távlati fej-

lesztési tervét, s ezen belül a negyedik ötéves terv célkitűzéseit körvonalazta.

Ott volt a megnyitón Szabó Sándor, a megyei pártbizottság osztályvezetője is. A tapasztalatcsere a magyar postásokon kívül részt vesznek a lengyel, az NDK-beli, a jugoszláv és az osztrák posta képviselői. A program: a délelőtti együttes ülés után délután a postaforgalmi, a távközlési és a műsorszórási szakosztály tartott szekcióülést; ma délelőtt a közzgazdasági, valamint az építési szakosztály szekcióülése következik, majd délután plenáris üléssel zárul a tapasztalatcsere.

A posta jövője a gépesítés, automatizálás

Interjú Horn Dezsővel

A tapasztalatcsere szünetében munkatársunk interjút kért Horn Dezsőtől, a közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettesétől, a posta vezérigazgatójától több időszerű postai problémával kapcsolatban.

— *Ismeretes, hogy a posta is mind nagyobb munkaerő-hiánnyal küzd. Itt Szegeden és a szegedi járásban szintén mind nehezebb a kézbesítést megoldani. Mit lehet ez ellen tenni, hogyan lesz képes a posta egyre nagyobb feladatait ellátni?*

— Ezekon a gondokon rövid időn belül nem tudunk túljutni. Terveink szerint az úgynevezett klasszikus postai ágazatok szervezetét, kezelési rendjét a következő években szinte teljesen új alapokra helyezzük. Ennek módja a felvétel, a feldolgozás, a szállítás erőteljes gépesítése, s ahol lehetséges, automatizálása lesz. A kézbesítés azonban természet-

szerűleg nem gépesíthető. Úgy tűnik, e tekintetben más járható út nincs, csak az, amit már Budapesten és a nagyobb vidéki városokban elkezdünk: a kézbesítő postai szekrények kihelyezése. A nálunk fejlettebb országokban sem tudják már megoldani a postai küldemények lakásra kézbesítését, a kézbesítő szekrényeket nemcsak a városi lakóházakban helyezik el, hanem faluhelyen is, az utak, bekötő utak mentén.

— *Sok bosszúságot okoz a lakosságnak a telefonhálózat elmaradottsága is. Alig van a városban nyilvános távbeszélő-állomás, olyan több ezres lakónegyedben, mint Tarján, csak most kezdtek meg az állomás szerelést. Ebben a témában várható-e lényeges javulás?*

— A távközlés fejlődése a technikai fejlődés függvénye, s ilyen szempontból a posta a következő öt évben számottevően előre lép; várhatóan mintegy 220 ezer új telefonállomás bekapcsolását tesszük lehetővé a negyedik ötéves tervben. Ebben a számban már benne van az új, Crosbar-rendszerű, 12 ezer állomás kapcsolására képes szegedi központ is. A 15 éves távlati fejlesztési terv még ennél is sokkal többet ígér. De mit lehet addig is tenni, hogy a gondok enyhüljenek? Az egyik megoldás, minél több ikerállomás létrehozása, ha a központi technikai berendezése ezt megengedik. Tu-

dom, ettől sokan idegenkednek, pedig ez külföldön is jól bevált megoldás. A másik: a posta üzletszabályzata lehetővé teszi, hogy feltétlenül szükséges esetben egy-egy olyan előfizetőtől, akinek nem „életkérdés” a telefon, megvonjuk, s oda adjuk, ahol mindenképpen, akár népgazdasági, akár más szempontból elengedhetetlenül szükséges. Budapesten ezzel a módszerrel gyakran élünk, még ha nem is szívesen. Itt, Szegeden is meg lehet tenni, amíg a gondok ilyen súlyosak. Ami pedig a nyilvános állomásokat illeti: a magyar iparral folytatott tárgyalások és a külföldi piackutatás eredményeképpen a következő ötéves tervben az eddiginél lényegesen több nyilvános telefon felállítására nyílik lehetőség.

— *A gondok, bajok ellenére a közönség szereti a postásokat, megbecsüli munkájukat. Várható-e további javulás munkakörülményeikben?*

— A posta munkája a „kirakatban” van, könnyű észrevenni az elforduló hibákat. A népi ellenőrzés most vizsgálja a posta hagyományos szolgáltatásainak helyzetét. Mi ennek örülünk, s úgy érezzük, segítséget kapunk ezáltal is. A postások túlnyomó többsége ugyanis helytáll a munkában, a népi ellenőrzési vizsgálat sem fog mást megállapítani. De minden bizonnyal megerősít bennünket abban a törekvésünkben, hogy a viszonylagos technikai elmaradottságot mielőbb fel kell számolni. S ez természetesen összefügg a munkakörülményekkel is. Ilyen például az ötnapos munkahét vagy a munkaszüneti nap kérdése. Amíg például nem valósul meg az országban az automata kapcsolású helyközi távbeszélő-rendszer, a legkisebb faluban is minden nap kénytelen szolgálatot tartani a posta, hiszen manapság már elképzelhetetlen, hogy ne legyen kapcsolat a lakott helységek között. A gépesítés, az automatizálás olyan munkakörülményeket teremt majd, melyek között mind érdemesebb és jobb lesz postásnak lenni.

Fehér Kálmán

Lázadó ifjúság?

Az MSZMP Központi Bizottságának 1970. február 18.—19-i ülésén mondotta Kádár János elvtárs: „Mire törekszük az ifjúság a szocialista országokban? Igyekezetüket alapvetően az határozza meg, hogy szemben a kapitalista országok ifjúságával nem tagadják, hanem igenlik a rendszert, a szocializmus ideológiáját, politikáját. Erthető viszont, hogy a népi demokratikus rendszert vívmányaira támaszkodva sokszor kritikusan — kritikusan, mint a felnőttek — lépnek fel gyakorlati életünk fogyatékságaival, esetleges torzulásaival szemben, bírálva a hibákat, követelve bizonyos dolgok jobb megoldását. Ezt én úgy fogom fel, hogy sok konkrét kérdésben jobb szocialista gyakorlatot igényelnek.”

Fél év telt el az MSZMP KB gyakran emlegetett, a párt ifjúságpolitikájának kérdéseit megtárgyaló februári ülése óta. A sajtón keresztül megismerte az ország a Központi Bizottság véleményét, érveit ifjúságpolitikánk megújításának ügyében.

Miért vált szükségessé az ifjúság problémáinak napirendre tűzése? A válasz egyszerű. Hazánk, a világgal együtt, olyan rohamosan fejlődött, hogy bár korábbi ifjúságpolitikánk sikeresnek értékelhető, a megváltozott körülmények szinte kényszerítettek a felülvizsgálásra.

Az alapvető kérdés reálisan felmérni és értékelni milyen is a mai fiatalság. Az egyszerű válasz csak általánosságokra szorítkozhat. Az ifjúság rétegenként és még azon belül is hallatlanul differenciált, számtalan szélsőséges gondolkodásmódbeli irányzat létezik.

„Lázadó ifjúság” — szokták mondani a fiatalok mostani generációjára. A lázadás szó első hallásra talán azt sugallja, hogy fiataljaink minden ellen lázadnak, ami számukra megszokottnak, réginek értékelhető. Még forradalmi hagyományaink ellen is. Hogy ez így nem igaz, azt mindenki tudja. Mégis jó a „lázasodás” kifejezés. Ez a lázadás a hibák és visszasságok megszüntetéséért, az előre lépésért, a fiatalokkal szembeni bizalmatlanság ellen született. És a párt februári határozata a többi közt azt a célt tűzte ki maga elé, hogy ezt a „lázasodást” támogassa.

A lázadás — a hittel és néha hangos szóval kimondott érvek — nem jelentenek ellenzéki séget hazánkkal, a párttal és annak céljaival szemben. Persze akadnak, akik a divatos, de többnyire felszínesen értelmezett nonkonformizmus páncélja mögül az ellenzéki ség pózában vitatkoznak. Velük egy dolgonk van; rábírnak őket a vitára, meghallgatni őket, de úgy, hogy elérjük: ők is hallgassák meg érveinket. A meggyőzés csak a teljes szókimondás, a demokratizmus és őszinte vita segítségével lehetséges.

Fél év telt el a KB határozatának megszületése óta és fiatalok százezrei várják, hogy társadalmi szervezeteink miképp és milyen gyorsan követik a párt határozatának szellemét munkájukban. Rengeteg a konkrét feladat. Döntő kérdés, milyen mértékben sikerül megújítani ifjúságpolitikánk kommunikációs hatékonyságát, vagyis azt, hogy hírközlő szerveink a fiatalok nyelvén, az ő izlésüknek megfelelő formában ismertessék és hatáson megértessék céljainkat. Közvetlen feladat a KISZ napilapjának létrehozása. Nagyon fontos, hogy ez a napilap, a párt céljait szolgálva, közel álljon az ifjúsághoz és megtalálja azokat a szálakat, amelyeken keresztül a legközvetlenebbül formálhatja véleményüket.

Ha sikerül formájában is ötletes és érdekességekben bővelkedő napi újságot létrehozni a KISZ-nek, óriási olvasótáborra számíthat. A televízió és a rádió ifjúsági programjainak felfrissítése, korszerűvé tétele nem történhet egyik hétről a másikra, hiszen technikai nehézségekkel is meg kell birkóznunk. Mégis az adott műsoridő és költségvetési kereten belül rengeteg a lassan égetővé váló „frissítési” feladat. Ha sikerülne — és minden jel erre mutat — a közvéleménykutatás, a szociológia és más tudományok módszereivel állandóan feltérképezni a fiatalság véleményének változásait, akkor politikai — de kulturális és szórakoztató munkánk is — sokkal hatékonyabb lehetne.

Hegedős László

Az újtómozgalom helyzete a textiliparban

Kedden ülést tartott a textilipari dolgozók szakszervezetének elnöksége. Több napirendi pont között megvitatta, hogyan alakult az iparág újtó mozgalma. Megállapította, hogy a múlt

évben a textilipar 6 ezer 321 újtója 6 ezer javaslatot nyújtott be. Ezek közül 3199-et fogadtak el, s a kifizetett újtói díjak összege meghaladta a 4 200 000 forintot.

A szakszervezet 15 vállalatnál végzett alapos elemzést, feltárva a fejlődést elősegítő és meg gátoló tényezőket. Az elnökség javasolta, hogy az újtómozgalom további fellendítése érdekében a szakszervezet segítse elő az 1971-re kiadandó OTH-SZOT irányelvek egységes értelmezését és alkalmazását. A vállalati szakszervezeti szervek az év végéig felülvizsgálják, a gazdasági vezetőkkel együttesen, az újtói szabályzatokat. Az elnökség felhívta a vállalati szakszervezeti bizottságokat, hogy nyújtsanak több segítséget a gazdasági vezetőknek az újtások biztonságosabb elbírálásához, s az újtók fokozottabb anyagi, erkölcsi megbecsüléséhez.

Több vas, acél

A vaskohászat a következő öt évben nyersvasból 400 000, acélból és hengereltáruból félmillió tonnával növeli évi termelését — mondották az Országos Tervhivatalban. Új kohók, kemencék ezáltal nem épülnek, korszerűbb technológiákkal a meglévőket igyekeznek jobban kihasználni.

Az új tervidőszakban már teljes kapacitással dolgozik és évi 100-000 tonna nemes-

acélt gyárt a Benin Kohászati Művek nemrég átadott új elektroacélműve, amely a korszerű új termékek gyártására alkalmas acélokat szolgáltatja. A kohók hatékonyságát a Borsodi Ércelőkészítőmű rövidesen üzembe lépő két új szalagja tovább tömörítvények szállításával javítja.

Az acélfeldolgozás korszerűsítését szintén új technológiák, de ezenkívül jelen-

tős beruházások is segítik. A diósgyőri Elektroacélműhöz kapcsolódik majd a tervidőszak közepe táján üzembe lépő új nemesacélghengerson. Az Ózdi Kohászati Üzemekben az ötéves terv végén kétmilliárd forintos költséggel épülő új finomhengerson és folyamatos öntőmű kezd meg a termelést. Folyamatosan öntőberendezéseket állítanak munkába Dunaujvárosban is.